

כיצד להתייחס לילד מגמגם

- **אל תבקשו מן הילד או תייעצו לו "דבר לאט" או "תנסה שוב לאט", או "תינשום", או "תחשוב לפני שאתה מדבר".** חשוב לתת לילד לסיים את דבריו, אפילו אם זה לוקח זמן. עדיף להקפיד לשוחח עם הילד בקצב איטי, עם הפסקות לעיתים קרובות. חכו מספר שניות אחרי שהילד מפסיק לדבר לפני שאתם מתחילים לענות.
- **צמצמו את מספר השאלות שאתם שואלים את הילד.** ילדים מדברים יותר בחופשיות אם הם מביעים את הרעיונות שלהם ביוזמתם, מאשר כשהם עונים על שאלות של מבוגר. במקום לשאול שאלות, העירו הערה על מה שהילד אמר, וכך הילד ידע שהקשבתם לו.
- **השתמשו בהבעות פנים ושפת גוף אחרת כדי להבהיר לילד שאתם מקשיבים למסר שהוא מביע, ולא דווקא לצורה שבה הוא מדבר.** (לשים לב ל "מה" ולא ל"איך")
- **פנו לפחות חצי שעה בזמן קבוע כל יום, כדי להעניק לילד תשומת לב בלעדית.** בזמן הזה תנו לילד להחליט מה הוא רוצה לעשות. תנו לו לכוון אתכם בפעילות המשותפת ולהחליט בעצמו אם לדבר או לא. כאשר אתם מדברים בזמן מיוחד זה, השתמשו בדיבור איטי, רגוע ושקט, עם הרבה הפסקות. הזמן השקט והרגוע הזה יכול להיות זמן של בניית בטחון עצמי במיוחד עבור ילדים צעירים. כאשר הילד מתבגר, יכול להיות שבזמן הרגוע הזה הוא ירגיש בנוח לדבר על רגשותיו וחוויותיו עם ההורה.
- **עזרו לכל בני המשפחה ללמוד לחכות לתורם כאשר הם מדברים ומקשיבים.** ילדים, במיוחד אלה המגמגמים, מוצאים שיותר נוח להם לדבר בלי שיפסיקו אותם באמצע, כאשר הם יודעים שתשומת הלב נתונה להם.
- **שימו לב היטב לדרך שבה אתם יוצרים תקשורת עם הילד.** נסו להעלות את מספר הפעמים בהם אתם נותנים לילד את המסר שמאזינים ומקשיבים לו, ושיש לו מספיק זמן לדבר. נסו לצמצם ולהפחית בביקורת, בדיבור עצמי מהיר, ובשאלות המופנות לילד.
- **מעל הכל, העבירו את המסר לילד שאתם מקבלים אותו כמו שהוא.** הכוח החזק ביותר יהיה התמיכה שתספקו לו, בין אם הוא מגמגם או לא.